

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X (C-562/21 PPU), Y (C-563/21 PPU)

Sentencja

Artykuł 1 ust. 2 i 3 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi, zmienionej decyzją ramową Rady 2009/299/WSiSW z dnia 26 lutego 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że gdy wykonujący nakaz organ sądowy mający orzec o przekazaniu osoby wskazanej w europejskim nakazie aresztowania dysponuje dowodami potwierdzającymi istnienie systemowych lub ogólnych nieprawidłowości dotyczących niezawisłości władzy sądowniczej wydającego nakaz państwa członkowskiego, co się tyczy w szczególności procedury powołania członków tej władzy sądowniczej, organ ten może odmówić przekazania tej osoby:

- w ramach europejskiego nakazu aresztowania wydanego dla celów wykonania kary lub środka zabezpieczającego polegających na pozbawieniu wolności, wyłącznie jeśli wspomniany organ stwierdzi, że w szczególnych okolicznościach sprawy istnieją poważne i sprawdzone podstawy do przyjęcia – biorąc pod uwagę w szczególności przedstawione przez wspomnianą osobę dowody dotyczące członków składu orzekającego, którzy rozpatrywali jej sprawę karną, lub każdą inną okoliczność istotną dla oceny niezawisłości i bezstronności tego składu orzekającego – że naruszono prawo podstawowe tej osoby do rzetelnego procesu przed niezawisłym i bezstronnym sądem ustanowionym uprzednio na mocy ustawy, określone w art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, oraz
- w ramach europejskiego nakazu aresztowania wydanego w celu przeprowadzenia postępowania karnego, wyłącznie jeśli ten sam organ stwierdzi, że w szczególnych okolicznościach sprawy istnieją poważne i sprawdzone podstawy do przyjęcia – biorąc pod uwagę w szczególności przedstawione przez tę osobę okoliczności dotyczące jej sytuacji osobistej, charakter przestępstwa, w odniesieniu do którego toczy się wobec niej postępowanie karne, kontekst faktyczny, w który wpisuje się ten europejski nakaz aresztowania, lub wszelką inną okoliczność istotną dla oceny niezawisłości i bezstronności składu orzekającego, który prawdopodobnie wyda rozstrzygnięcie w postępowaniu dotyczącym tej osoby – że w wypadku przekazania osoba ta byłaby narażona na rzeczywiste ryzyko naruszenia tego prawa podstawowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 2 z 3.1.2022.

Postanowienie Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 10 stycznia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Parma – Włochy) – postępowanie karne przeciwko ZI, TQ

(Sprawa C-437/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 53 ust. 2 regulamin postępowania przed Trybunałem – Gry hazardowe – Koncesje na działalność w zakresie przyjmowania zakładów wzajemnych – Przedłużenie już udzielonych koncesji – Uregulowanie statusu centrów transmisji danych (CTD) prowadzących tę działalność bez koncesji i zezwolenia policji – Ograniczony okres – Oczywista niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym]

(2022/C 165/26)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Parma

Strony w postępowaniu głównym

ZI, TQ

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Parma (sąd w Parmie, Włochy) postanowieniem z dnia 8 listopada 2019 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

⁽¹⁾ Data złożenia: 17.9.2020.